

stændig Omvæltning af disse Kirkers Stilling og Retsforhold. Udvalget indhentede i Slutningen af forrige Samling, da Lovforslaget var oversendt fra det andet Ting, nogle Oplysninger fra Ministeriet, hvoraf fremgik Forholdet mellem de i Aaret 1910—11 i Købstadkommunerne paalignede Kirkebidrag og Størrelsen af det Bidrag, som efter Lovforslaget er Maksimum for, hvad der fremtidig vil kunne paalignes efter den nugældende Regel, medens Erhvervelsen af det øvrige for Kirken nødvendige Beløb alene vilde afhænge af Byraadets Afgørelse og fri Bevilling. Man skal af denne Opgørelse nævne nogle Eksempler; den første Sum er det i det nævnte Aar paalignede Bidrag til Kirken, den anden det efter Forslagets Ligningsgrænse til-ladte:

Aarhus	44,588 Kr.	20,542 Kr.
Odense	20,780 —	14,344 —
Aalborg	28,300 —	10,044 —
Vejle	10,100 —	5,598 —
Kolding	7,259 —	4,409 —
Svendborg	7,293 —	3,274 —
Viborg	6,250 —	3,019 —
Næstved	6,547 —	2,295 —
Kalundborg	3,500 —	1,178 —
Køge	4,852 —	1,415 —
Faaborg	3,000 —	1,013 —
Sæby	1,000 —	382 —
Præstø	1,023 —	467 —
Skagen	3,139 —	424 —

Udvalgets Flertal vilde under ingen Omstændigheder kunne tiltræde en saadan Ordning. Det maa anses som udelukket, at man f. Eks. kan have en Lovregel, hvorefter „en ikke lovlig indanket Synsforretning samt en af Oversyn afsagt Kendelse er endelig“, samtidig med at det derefter udelukkende er overladt en helt anden Myndighed — Byraadet —, om dette vil aabne Mulighed for, at Synsforretningen kan blive efterkommet, ved at give den fornødne Bevilling hertil. Det vil ikke her kunne hjælpe blot at forhøje den foreslaaede Grænse for Ligningsprocentens Størrelse; Forholdene med Kirkernes egen Formue eller Gæld og med det Beløb, som de

i de forskellige store og smaa Købstæder vilde faa til Raadighed gennem en vis Procentdel af den paagældende Bys Indkomstskat, er saa vidt forskellige, at en Uniformitet umulig vil kunne gennemføres. Omkostningen ved en Kirkes Vedligeholdelse eller mulige Hovedreparation og dens øvrige Udgifter vil umulig kunne være proportional med Størrelsen af den Købstad, hvori den ligger, og af den denne By paalignede Indkomstskat til Staten. Udvalget, paa et Medlem nær, stiller derfor Ændringsforslag, hvorefter Forholdet med Afholdelsen af Kirkens ganske nødvendige Udgifter — Rente og Afdrag af dens Laan samt Udførelse af de af Kirkesynet paalagte Arbejder — forbliver som hidtil, saaledes at disse Udgifter vil være Genstand for Ligning i den fulde Udstrækning, udover hvad dens egne Midler overkommer, medens Byraadet faar Bevillingsmyndighed overfor dens øvrige Udgifter, for saa vidt disse overstiger Gennemsnittet af Udgifterne under den sidst afgaaede Bestyrelses Funktionstid med et vist Procentbeløb. Samtidig bestemmes det, at saavel Overslag som Regnskab med Revisionsbemærkninger skal tilstilles Byraadet, og at dette har Adgang til at indanke til Ministeriets Afgørelse, om Udgifterne til et ved Synsforretning paalagt Arbejde straks skal dækkes ved Ligning paa Menigheden eller bør afholdes ved optaget Laan eller Kapitalforbrug.

Om Kirkernes Formue bestemmer Lovforslaget, at denne skal bestyres af Stiftsøvrigheden. En saadan Ordning strider for Købstadkirkernes Vedkommende med den nugældende; fra gammel Tid stod her Kirkernes Kapitaler under Bestyrelse af Borgmester og Raad, indtil Rescr. af 17. Februar 1683 bestemte, at de skal „staa under Sognepræstens, Byfogdens og Kirkeværgernes Administration og af dem paa Rente udsættes, som de i Længden agte dertil at svare“, hvorfra Bestyrelsen — stadig under Stiftsøvrighedens Tilsyn — er gaaet over til Kirkeinspektionerne, efterhaanden som disse oprettedes. Nu at lægge Bestyrelsen